

E-mploy-me! - Empowerment skills for Employment of Migrant Women through e-literacy!

Αριθμός έργου: 2018-1-ES01-KA204-050995

Περίληψη και Συμπεράσματα του
Παραδοτέου 1 - Έκθεση Αναγκών

Με συγχρηματοδότηση από το
πρόγραμμα «Erasmus+»
της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Η Έκθεση του Παραδοτέου 1 διερευνά και παρουσιάζει την κατάσταση των μεταναστριών στις χώρες εταίρους και περιλαμβάνει μια λίστα υπηρεσιών υποστήριξης σε κάθε χώρα, τις οποίες μπορούν να χρησιμοποιήσουν οι μετανάστριες. Με αυτό το σκεπτικό, φαίνεται ότι, ενώ το μοντέλο μετανάστευσης καθορίζει ποιος μπορεί να εγκατασταθεί και να έχει πρόσβαση στην αγορά εργασίας και υπό ποιες συνθήκες, το μοντέλο ευημερίας διαμορφώνει τον καταμερισμό εργασίας μεταξύ αγοράς και οικιακής εργασίας της κοινωνίας υποδοχής. Μια σημαντική συνέπεια της διαφορετικής κατανομής της εργασίας μεταξύ του νοικοκυριού και του τομέα της αγοράς, μέσω ενός σύνθετου συστήματος φόρων και παροχών, δεν είναι μόνο οι διαφορετικοί βαθμοί ένταξης των γυναικών στην αγορά εργασίας, αλλά και οι διαφορετικοί βαθμοί φτώχειας και εισοδηματικής ανισότητας. Οι μετανάστριες υφίστανται επίσης βία, τόσο στο δρόμο τους προς τη χώρα υποδοχής όσο και μετά την άφιξή τους..

1

Στην Αυστρία, διαπιστώνουμε ότι γυναίκες με ρίζες από την Τουρκία και από χώρες της πρώην Γιουγκοσλαβίας απασχολούνται πολύ λιγότερο από τις γυναίκες από την Αυστρία. Οι πρόσφυγες είναι οι πιο συχνά άνεργοι: περίπου τα τρία τέταρτα των Σύριων και σχεδόν οι μισοί από τους Αφγανούς σε ηλικία εργασίας ήταν άνεργοι το 2015. Οι Τούρκοι μετανάστες πλήττονται διπλάσια από την ανεργία από τους Αυστριακούς.

Στην Κύπρο, οι περισσότεροι μετανάστες αποφάσισαν να εγκαταλείψουν τη χώρα καταγωγής τους αναζητώντας εργασία. Οι μετανάστες εργαζόμενοι απασχολούνται σε ένα στενό φάσμα τομέων και ιδιαιτερότητες όσον αφορά το φύλο. Οι περισσότερες γυναίκες απασχολούνται από ιδιωτικά νοικοκυριά ως καθαρίστριες και φροντίστριες, ή στον τουριστικό τομέα ως καθαρίστριες και ως προσωπικό κουζίνας. Επιπλέον, οι μετανάστες είχαν λάβει λιγότερη εκπαίδευση από τους ντόπιους, αν και μόνο ένα μικρό ποσοστό δεν αποφοίτησε από το δημοτικό σχολείο. Οι περισσότερες μετανάστριες είχαν παιδιά και προέρχονταν από την Ασία και τις πρώην χώρες της Σοβιετικής Ένωσης. Τα περισσότερα από αυτά είχαν πολύ βασική ή καθόλου γνώση της Ελληνικής γλώσσας.

Στη Γερμανία, οι μετανάστριες σχηματίζουν μια ετερογενή ομάδα με πολύ διαφορετικά επίπεδα εκπαίδευσης. Έτσι, αντιμετωπίζουν εντελώς διαφορετικές προκλήσεις με βάση

τους λόγους για τη διαδικασία μετανάστευσης, την οικονομική κατάσταση και το επίπεδο εκπαίδευσης. Σχεδόν οι μισές γυναίκες μετανάστριες έχουν υψηλό εκπαιδευτικό επίπεδο: 3,6 εκατομμύρια από τις γυναίκες μετανάστριες έχουν επαγγελματικό πτυχίο, περίπου 1,2 εκατομμύρια από αυτές είναι ακαδημαϊκοί και 54.000 διδακτορικοί. Ωστόσο, πολλές μετανάστριες εργάζονται σε θέσεις εργασίας που δεν είναι ανάλογες με τα προσόντα τους, είναι άνεργες ή δεν είναι διαθέσιμες στην αγορά εργασίας.

Το 89,7% των μεταναστών που έρχονται στην Ιταλία πρέπει να περάσουν από τη Λιβύη, όπου βιώνουν βία. Οι γυναίκες συχνά βιάζονται ομαδικά από εμπόρους ανεξάρτητα από την εθνικότητά τους, την ηλικία τους ή ακόμα και αν είναι έγκυες, γεγονός που τους οδηγεί να λαμβάνουν μαζικές δόσεις αντισυλληπτικών μήνες πριν φύγουν. Αυτή η πρακτική έχει βρεθεί να έχει σοβαρές συνέπειες στην υγεία τους. Δυστυχώς, δεν είναι ασφαλείς από σεξουαλική βία ούτε στην Ιταλία. Ειδικά στη Σικελία, πολλές γυναίκες μετανάστριες είναι θύματα εμπορίας. Όσον αφορά την εκπαίδευση, οι μετανάστριες τείνουν να έχουν χαμηλό επίπεδο εκπαίδευσης, ενώ η πλειονότητα δεν έχει ολοκληρώσει τη δευτεροβάθμια εκπαίδευση.

Στην Ισπανία, η ζήτηση για απασχόληση σε ορισμένους τομείς που δεν καλύπτονται από τον αυτόχθονο πληθυσμό γίνεται εξειδικευμένη θέση για αλλοδαπούς από χώρες με λιγότερες ευκαιρίες εργασίας. Λαμβάνοντας υπόψη το στοιχείο του φύλου - στον τομεακό και επαγγελματικό διαχωρισμό ανά φύλο της αγοράς εργασίας - το αποτέλεσμα είναι ότι, λόγω αυτών των θέσεων απασχόλησης, οι γυναίκες καταλήγουν να καταλαμβάνουν «θηλυκούς» τομείς όπως η φροντίδα και οι οικιακές υπηρεσίες. Σχεδόν οι μισές από τις απασχολούμενες ξένες γυναίκες εργάζονται σε ανειδίκευτες θέσεις και σε τομείς όπως η φιλοξενία, το εμπόριο ή η οικιακή εργασία. Αυτές οι γυναίκες έχουν επισφαλείς συνθήκες εργασίας, λαμβάνουν χαμηλότερους μισθούς, μεγαλύτερες εργάσιμες ημέρες και χρονοδιαγράμματα. Ωστόσο, πρέπει να έχουμε κατά νου ότι αυτές οι καταστάσεις βρίσκονται μόνο σε μια συγκεκριμένη ομάδα γυναικών μεταναστών, κυρίως μεταναστριών από τη Λατινική Αμερική. Η Ισπανία δέχεται επίσης μεγάλο αριθμό Βρετανών, Γάλλων ή Γερμανών μεταναστριών που δεν αντιμετωπίζουν τις ίδιες προκλήσεις.

Τα πιο κοινά προβλήματα σε όλες τις χώρες εταίρους σχετικά με την πρόσβαση στην απασχόληση μπορούν να συνοψιστούν στα ακόλουθα σημεία, με κάποιες μικρές παραλλαγές:

- Νομικοί κανόνες απασχόλησης ανάλογα με το καθεστώς διαμονής
- Γλωσσικά εμπόδια
- Αναγνώριση της προγενέστερης εκπαίδευσης και δεξιοτήτων, επομένως η απασχόληση δεν αντιστοιχεί στο επίπεδο των γνώσεών τους
- Χαμηλοί μισθοί και απολαβές
- Λιγότερη κοινωνική προστασία και επισφαλείς εργασιακές καταστάσεις

3

Οι προκλήσεις κοινωνικής ένταξης στις χώρες των εταίρων σχετίζονται κυρίως με:

- Κοινωνική απομόνωση, καθώς οι μετανάστριες είναι αυτές που μένουν στο σπίτι για να φροντίσουν το σπίτι και τα παιδιά, δεν εντάσσονται στην τοπική κοινωνία. Αυτό καθιστά την κατάστασή τους ακόμη πιο περίπλοκη και μπορεί να προκαλέσει ψυχολογικά προβλήματα. Η οικοδόμηση επαφών με τον τοπικό πληθυσμό είναι συχνά δύσκολη λόγω των γλωσσικών φραγμών και της αδιαφορίας των ντόπιων με λίγη κατανόηση προς τους μετανάστες.
- Τα γλωσσικά εμπόδια, καθώς η έλλειψη γλωσσικών δεξιοτήτων οδηγεί σε μειωμένες κοινωνικές επαφές. Αυτό οδηγεί στην αδυναμία διατύπωσης των αναγκών και των ανησυχιών έναντι των εκπροσώπων των αρχών και των μελών της κοινωνίας υποδοχής. Σε ακραίες περιπτώσεις, αυτό μπορεί να οδηγήσει σε απομόνωση. Η γλωσσική κατάρτιση είναι ένα βασικό ζήτημα σε σχέση με την κοινωνική ένταξη της ομάδας στόχου
- Πολιτιστικές διαφορές και διαπολιτισμικές ικανότητες, καθώς οι μετανάστες βιώνουν πολιτιστικές διαφορές στις υποχρεώσεις της καθημερινής ζωής, στον τρόπο αλληλεπίδρασης κοινωνικά με τους ντόπιους, στον τρόπο αντιμετώπισης της δημόσιας διοίκησης, στον τρόπο προετοιμασίας μιας αίτησης εργασίας και μιας συνέντευξης εργασίας, σχετικά με τον τρόπο αντιμετώπισης με πελάτες ή συνεργάτες κ.λπ. Η απόκτηση διαπολιτισμικών ικανοτήτων καθώς και η ανάκτηση ενός υγιούς επιπέδου αυτοεκτίμησης μετά την αντιμετώπιση των

«φυσιολογικών» απωλειών που σχετίζονται με τη διαδικασία μετανάστευσης
είναι βασικοί παράγοντες για την αντιμετώπιση αυτής της πρόκλησης.

Η υποστήριξη της **Ευρωπαϊκής Επιτροπής** για την παραγωγή αυτής της έκδοσης **δεν αποτελεί έγκριση του περιεχομένου**, που αντικατοπτρίζει μόνο τις απόψεις των συγγραφέων, και η **Επιτροπή** δεν μπορεί να θεωρηθεί υπεύθυνη για οποιαδήποτε χρήση των πληροφοριών που περιέχονται σε αυτήν.